

mans i amb les ales mig plegades, en l'actitud en què el solen pintar en el misteri de l'Anunciació.

El frontis estava cobert d'una ala de groixudes lloses, formant un bordonet de mitja canya: les enarbolà una forta tramuntana, fent-les voleiar com fulles per sobre la muntanya. Ara les pluges ajuden el temps i els llamps a destruir la cara, algun dia hermosa i escaiguda, de l'edifici.

Tres soles finestres hi ha en la part antiga del temple, i són d'uns quatre dits d'ample. Més que finestres semblen espitlleres per on la llum aguaita sense poder entrar. Com aquell antic hermità que sortia de la cel·la amb els ulls closos perquè el món exterior no el distragués de l'interior en que vivia, el temple cristià, que té dintre son cor el Criador del món, ¿per què necessita obrir els ulls davant un carrer o un passatge, per bonic i meravellós que sia?

Entre els senzills retaules i presentalles amb què els devots mostren a la Verge l'agraïment que per sos miracles i favors li deuen, són dignes d'atenció cinc formosos quadros de distintes dimensions provinents de l'altar antic, tirat a terra no fa gaire per qui devia haver-lo estotjat com una joia. La ignorància fa en nostre temps el què els iconoclastes feien en altre.

* * *

L'espectacle que es descobreix, tant des del terrat de la casa com des del Pedró, que està al cap de la serra, darrera el santuari, és meravellós. Des d'ací es veu tota la serralada del Pireneu, des de Puigmal fins a la mar, renglera d'enormes muntanyes, que semblen dominades per l'ample i alterós Canigó. Aqueixa té a llevant les de Massanet de Cabrenys, que amb sos marlets recorden les de Montserrat, les Salines, el coll de Panissars, dominat pel castell de Bellaguarda; Requesens, tron de la Verge d'aquest nom, a la qual demanen els figuerencs la sanitosa tramontana; el coll de Banyuls, per on passaven fa trenta anys, a rua feta, els contrabandistes; les dues muntanyes de Sant Pere de Roda i Pani, aquesta ficada de peus dintre la mar de Roses. Davant eixa filera de gegants n'hi ha una altra menys important, més que no és pas de recatens: Bassegoda, Montnegre, de França, les cingleres de Sant Aniol, i altres que s'allunyen cap a trobar el turó de Sant Antoni i el Taga, formant l'antemural dels Pireneus.

A ponent, més ençà del formidable Pedraforca, es veu arrencar d'aquesta gran cordillera la de Santa Magdalena fins a les Osques de Cabrera; aquí es torç cap a llevant envers el santuari de la Salut, lligant-se amb la serra de Santa Cecília, per formar totes dues plegades el promontori del Far, que sembla una nau de llarga proa que surt d'entre les serres, sobre l'estranya